

ROHOŽNÍCKY POŠKOLÁK

Školský časopis, 3/2014, December

Poznáte tie krásne trblietky,
čo padajú z neba?
Akoby Perinbaba prášila periny,
pokrývajú konáriky smrekového dreva.
A keď sa deti ráno zobudia,
pani Zima ich príjemným chladom víta.
Tak všetci naobliekaní až po uši
vyšli von a sane berú,
radi sú, že majú pokoj na duši,
Vianoce sú, veru.

M. Belušková, 8.A

DECEMBROVÝ ÚVODNÍK

Milí čitatelia,

pozrite sa na tento obrázok. Vo voľnom preklade je na ňom napísané: „Už to začína vyzerat', že sú Vianoce". Nepripomína vám to niečo?

Jeden filozof raz prišiel k svojim študentom, vybral zo zásuvky nádobu a naplnil ju až po vrch kameňmi. Potom sa spýtal študentov, či si myslia, že je nádoba plná. Študenti odpovedali, že je. Vybral škatuľku s kamienkami a vysypal ich do nádoby s kameňmi. Pohrkal nádobou a kamienky popadali medzi kamene. Spýtal znovu: "Je táto nádoba plná teraz?" Študenti sa pousmiali a súhlasili, že je. No

filozof vybral vrečko s veľmi jemným pieskom a vysypal ho do nádoby. Piesok vyplnil aj tie najmenšie medzierky medzi kameňmi. Tentoraz už bola nádoba naozaj plná. Potom povedal: „Touto ukážkou som chcel znázorniť, že život je ako táto nádoba. Kamene znázorňujú dôležité veci vo vašom živote ako je vaša rodina, priatelia, zdravie. Kamienky znázorňujú ostatné, menej dôležité veci, napríklad dom, auto, A piesok je všetko ostatné, drobnosti. Keď dáte piesok alebo kamienky do nádoby ako prvé, nezostane vám žiadne miesto pre kamene.

To isté platí v živote. Keď budete strácať čas a energiu na drobnosti, materiálne veci, nikdy nebudete mať čas na veci, ktoré dávajú šťastie, a ktoré sú skutočne dôležité.

VAŠA REDAKCIA

Časopis vydáva: ZŠ Rohožník, Rohožník č. 399, 906 38, www.zsrohoznik.sk

Šéfredaktor: Michaela Belušková; Predseda redakčnej rady: Veronika Poláková

Periodicita: občasník; Ročník: tretí; Dátum vydania: 19. 12. 2014

VÝNIMOČNÍ

NAJKRAJŠÍ POHLAD NA SVET JE Z KOŇSKÉHO CHRBTU

S týmto známym výrokom súhlasia aj siedmačky Tereza Kaňková a Kristína Michaličová, pre ktoré sú kone najväčším koníčkom.

Čo vám napadne ako prvé, keď počujete slovo kôň?

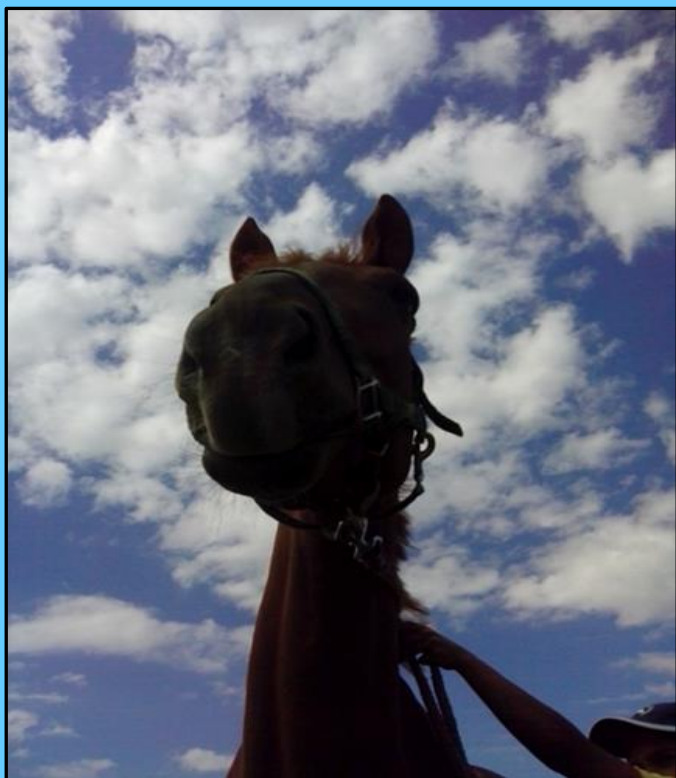
T: Ten krásny pocit voľnosti, lúka, cval, len kôň a jazdec. To silné puto medzi nimi.

K: V mojom prípade asi najlepší priateľ. Nieкто, komu môžeme všetko povedať bez strachu z prezradenia. Na koňoch ma najviac fascinuje to, že sú navonok skrotené, ale v srdci slobodné.

Ako ste sa vlastne dostali ku koňom?

T: Ku koňom som sa dostala vďaka kamarátke. Od prvej triedy som sa do nich úplne zbláznila. Čítam o nich aj romány a encyklopédie. A prečo práve kone? Nevie, prosto srdce a mozog ukázali smer. Kôň je silné a chápavé zviera.

K: Na kone som spočiatku chodila iba raz v roku do Čiech. A občas som sa pozrela na parkúrové preteky v Plaveckom Podhradí. Dlho som sa pokúšala dostať do ich klubu, ale podarilo sa mi to až v mojich deviatich rokoch.

Kôň znamená radosť, ale aj starosť.

T: Kôň dokáže potešiť svojím výkonom, ale aj dobre podráždiť, keď neposlúcha.

K: Radosť pre jazdcov predstavuje každý úspech. Starostí máme ale tiež veľa. Napriek tomu, že peniaze nie sú všetko, v tomto športe hrajú dôležitú rolu. Potrebujete jedlo pre koňa, ustajnenie, výstroj. A okrem toho aj veľkú trpezlivosť a úsilie.

Zúčastnili ste sa už aj nejakej jazdeckej súťaže?

T: Zatiaľ som sa zúčastnila len klubových pretekov a skončila som v nich na 3. mieste.

K: Zatiaľ nie, ale rada by som sa k tomu dopracovala.

Prezradte nám niečo o koňoch, na ktorých jazdíte.

T: V našej stajni máme kone rôzneho charakteru. Ja mám najradšej fl'akatého Dallasa. Je síce niekedy odporný, ale ľúbim ho ako koňa☺.

K: S istotou vám môžem povedať, že všetky naše kone sú povahovo ako ľudia. Robia si z nás srandu, niekedy sú nám oporou a inokedy nám ľahko podrazia nohy, niekedy nám pomôžu, ale občas nás aj hodia o zem. A to doslova ☺.

Tereza kone miluje

Máte s koňmi aj nejakú vtipnú príhodu?

T: Raz som bola na Mikulášskych pretekoch, a hneď pred nacválaním v strede haly si musel Dallas pred všetkými ul'aviť.

K: Keď som jazdila na Lanesse, vyplašila sa a zhodila ma na zem. Potom, asi päť minút, cválala okolo jazdiarne a vrátila sa s úplne nevinným ksichtíkom, akoby sa nič nestalo.

Čo plánujete v rámci jazdeckta v budúcnosti?

T: Chcela by som súťažiť v skákaní.

K: Získať licenciu a aspoň raz sa na pretekoch umiestniť.

Blížia sa Vianoce. Čo by ste zaželi všetkým koňom a koniarom?

T: Veľa úspechov, porozumenia a málo bitiek bičom.

K: Koniarom hlavne málo pádov a koníkom málo úrazov a veľa, veľa sena ☺.

Kristínka sníva o jazdeckých pretekoch

Dievčatám ďakujeme za rozhovor a prajeme im veľa jazdeckého šťastia.

(red.)

VÝNIMOČNÍ VÝTVARNÍCI SA TEŠIA Z ÚSPECHOV

Naši žiaci sú zdatní nielen v športe, ale aj v umení. Od začiatku roka už stihli získať niekoľko cien vo výtvarných súťažiach.

Veronika Potúčková zo 4.B si prevzala ocenenie za 1. miesto v celoslovenskej súťaži Záchrana osôb pri živelných pohromách.

Úspech nás neobišiel ani v súťaži „Keď jeseň čaruje“, ktorá sa koná pod záštitou CVČ v Malackách. Žiačky Terézia Varmužová z 2.B a Zuzana Jankovičová zo 6.A sa umiestnili na prvých pozíciách, čím urobili radosť nielen sebe, ale aj nám.

**Rodina bez cigariet -
krásne umiestnenie**
Občianske združenie

Rodina a spoločnosť s finančnou podporou Ministerstva zdravotníctva vyhlásilo 3. ročník výtvarnej súťaže s názvom Rodina bez cigariet. Úlohou bolo vytvoriť výtvarnú prácu zameranú na tému zdravý životný štýl a prezentovať negatívny postoj k fajčeniu resp. k iným návykovým látkam. Naši žiaci namaľovali krásne práce, z ktorých sa na 3. mieste umiestnila Sarah Martinkovýchová zo 4.B. Srdečne gratulujeme!

(red.)

NA STOPE

MOBILMÁNIA

Skrachovalo vďaka nim niekoľko výrobcov hodínok. Sú terčom obdivu aj posmechu spolužiakov. Menej odvážnym umožňujú rozísť sa s frajerom bez kontaktu tvárou v tvár. Bez nich by sme nemali vymoženosť menom selfie (po slovensky zvanú aj fejsovka alebo narcisovka). A sú jedným z najžiadanejších vianočných darčiekov. Mobily.

Mobily slúžia nielen na telefonovanie, posielanie SMS a MMS, ale aj na hranie hier, fotografovanie či nahrávanie videí, pozeranie fotiek, sťahovanie obrázkov a hudby alebo na surfovanie po internete.

Telefóny majú už škôlkari

Mobilný telefón majú čoraz mladšie deti, časť z nich svoj prvý mobil dostane už v 4 rokoch. A nie je problém vidieť škôlkara, ktorý namiesto stiskania plyšového macíka kŕmi Poa na mobile.

Deti získajú mobil väčšinou tak, že im ho rodičia darujú. Mladšie deti najčastejšie dostanú použitý telefón po rodičoch. Čím sú však staršie, túžia po lepších modeloch a mnohokrát rodičov dokážu presvedčiť. Pri výbere sú často ovplyvnené kamarátmi a reklamou.

Dobrý sluha, zlý pán

Rodičia oceňujú na mobiloch najmä to, že cez ne môžu svoje deti kontrolovať a kedykoľvek kontaktovať. Deti môžu v prípade akýchkoľvek problémov zasa zavolať rodičom, čo im dodáva pocit istoty. Keď sa mobil používa rozumne, pomáha deťom rozvíjať inteligenciu a nadväzovať vzťahy s rovesníkmi.

Mobil však deti prinášajú aj do školy. Objavuje sa kyberšikanovanie, deti fotia či nahrávajú učiteľa alebo spolužiakov a získaný materiál uverejňujú na sociálnych sieťach. Najmä staršie deti sa dostávajú do rozporu so školským poriadkom, ktorý upresňuje, ako používať mobil v škole. Prieskum ukázal, že napríklad 53 % detí si v škole posiela SMS a 44 % z nich mobilom fotografuje. Nie je to dávno, čo boli medializované prípady, kde si mladíci nahrávali mačku, ktorú poliali benzínom a zapálili alebo spolužiaka, ktorého bili.

Falošný poplach zas ohrozuje životy ľudí, ktorí sú v skutočnom nebezpečenstve. Ktorákoľvek záchranná služba privolaná v predstieranom nebezpečenstve nemôže reagovať na skutočnú tiesňovú situáciu. Týka sa to volaní priamo na tiesňové čísla, ale aj šírenia poplašnej správy (napr. správa o uložení bomby). Prieskumy uskutočnené medzi deťmi uvádzajú, že asi štvrtina starších detí volala či vie o kamarátoch, ktorí sa zabávali telefonovaním na

dôležité čísla, pričom rodičia o ničom netušia.

A nezabúdajme tiež na to, že každé štvrté dieťa je ohrozené závislosťou od aktivít, ktorým sa venuje cez počítač alebo mobil s pripojením na internet.

Desať mobilných prikázaní

1. Nevystavíš nevinných ľudí banalitám vlastnej konverzácie cez mobil tam, kde jej nemôžu uniknúť.
2. Nepoužiješ ako zvonenie žiaden známy hit.
3. Nenecháš mobil zapnutý počas verejných predstavení.
4. Nebudeš nosiť za pásom viac než jedno-dve bezdrôtové zariadenia, ak nie si Batman.
5. Nebudeš ťukať do klávesnice mobilu za volantom.
6. Nebudeš nosiť v uchu slúchadlo mobilu, keď práve netelefonuješ, ak nie si prezidentov bodyguard.
7. Nebudeš do telefónu kričať, ani ak voláš niekomu, kto je veľmi ďaleko.
8. Nebudeš na svojom telefóne závislý a naučíš sa ho vypínať.
9. Nebudeš sa snažiť ostatných ohúriť svojím mobilom.
10. Nebudeš si mobil vykladať v reštaurácii pred seba na stôl, ak si nevyrastal ako kovboj na divokom západe.

ZDROJ: Sme.sk

(red.)

DETI SA „POBILI“ O MLIEKO

Ako to posledné roky býva zvykom, aj tento rok sme si v škole pripomenuli, aký veľký význam má pre náš život a náš organizmus mlieko.

28. september je vyhlásený ako Deň mlieka. Podstatou tohto dňa je oslava významu mlieka v školách. Je to aj spôsob, ako upozorniť na dôležitosť pitia mlieka a na jeho zdravotné prínosy pre rastúce deti.

Mlieko pozná azda úplne každý. Je to tekutina, ktorá dáva život a je našim hlavným zdrojom prísunu vápnika. A ten je predsa veľmi dôležitý pre stavbu kostí, zubov, ale aj celkového stavu organizmu a zdravia človeka.

Deň mlieka je preto dobrá príležitosť, aby sme si uvedomili význam mlieka pre naše zdravie. Na našej škole žiačky deviatego ročníka v „mliečny deň“ predávali ochutené mliečne nápoje (v ponuke boli tri príchute: jahoda, čokoláda a vanilka).

V tento deň sa žiaci obliekli do bielych tričiek, na znak bielej farby mlieka. Na záver sa ospravedlňujeme tým, ktorým sa tento rok mliečko neušlo z dôvodu veľkého záujmu. Na budúci rok to určite napravíme.

LENKA KARLOVÁ

Biela pastelka

SPOLOČNE SME POMOHLI NEVIDIACIM

24. september je hlavným dňom verejnej zbierky Biela pastelka, ktorá sa koná pod záštitou herca Mariána Geišberga. Do jej 13. ročníka sa zapojila aj naša škola, aby sme aspoň trochu pomohli zlepšiť životy ľudí, ktorí musia zrak nahradiť inými zmyslami.

V uliciach Rohožníka ste mohli stretnúť deti zo školského parlamentu, ktoré vás za príspevok do zapečatenej pokladničky odmenili spinkou v tvare pastelky. Vďaka vašim príspevkom sme vyzbierali krásnych 115 eur, ktoré sme odoslali Únii nevidiacich a slabozrakých Slovenska.

Výnos Bielej pastelky je každoročne použitý na financovanie aktivít, ktoré nevidiacim a slabozrakým ľuďom pomáhajú začleniť sa do bežného života. Cieľom zbierky je pomôcť ľuďom s ťažkým zrakovým postihnutím viesť plnohodnotný život, v ktorom môžu študovať, pracovať, športovať, založiť si rodinu. Aj vďaka vašim príspevkom im môžu odborníci bezplatne pomáhať pri výbere pomôcok, učiť ich čítať a písať Braillovo písmo, chôdzu s bielou palicou či pracovať na počítači, ktorý hovorí.

ĎAKUJEME. (red.)

KEĎ ZDRAVIE NIE JE SAMOZREJMOSŤOU

Tretieho decembra sme si pripomenuli Medzinárodný deň osôb so zdravotným postihnutím.

Ráno sa prostredníctvom školského rozhlasu prihovorila Miška Belušková ostatným spolužiakom a porozprávala im o tom, s akými zdravotnými postihnutiami sa v živote môžeme stretnúť. Podotkla, že i na našej škole sa každodenne stretávame so spolužiakmi, ktorí potrebujú našu pomoc.

Počas dňa sme pripravili niekoľko aktivít, v ktorých sa žiaci skúsili vžiť do role zdravotne postihnutých. Bežné denné aktivity, ktoré musia prekonávať ľudia s rôznym postihnutím, si žiaci vyskúšali na vlastnej koži.

Futbal so zviazanými nohami

Na hodinách telesnej výchovy vyskúšali hrať futbal so zviazanými

nohami, slalom so šatkou na očiach ako i streľbu na basketbalový kôš. V školskom klube sa deti snažili niečo nakresliť, či napísať nohami.

Na vyučovaní sa zase snažili podpísať ústami, so zavretými očami. Namiesto podpisov sa však na plagáte objavovali skôr nečitateľné „hieroglyfy“. Taktiež sa snažili identifikovať slová na základe zníženej počuteľnosti a odčítaním z pier a naučili sa základné znaky posunkovej reči.

Najhoršia je slepota srdca

Štvrtáci si rozpovedali príbeh hluchoslepeho umelca Georga Cloerkesa, ktorý tvorí nádherné stavby z lega. Následne sa zahrali na obchod. Žiaci mali nakupovať potraviny len pomocou posunkov. Bola to síce zábava, ale napokon všetci „zákazníci“ uznali, že títo ľudia majú pri nakupovaní naozaj sťažené podmienky. Dopoludnie ukončili čítaním knihy o nevidiacej Mimi, ktorá prežíva mnohé dobrodružstvá s kamarátkou Lízou a zabúda pri nich na svoje postihnutie.

Azda v každej triede sa však žiaci zhodli na tom, že najhoršia je slepota srdca, keď niekto nevie alebo nechce iného pochopiť, alebo mu pomôcť. A napokon na tom, že najväčší dar zo všetkých darov na svete je ZDRAVIE.

(red.)

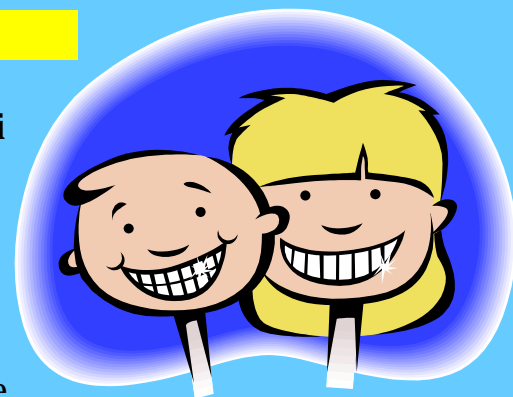

ÚSMEVOM SME BOJOVALI PROTI STRESU

Vo štvrtok 9. októbra sme si v našej škole pripomenuli Svetový deň duševného zdravia.

Zrejme si každý z vás už niekedy povedal: „Dnes mám depku.“ Našťastie nie každý pocit zármutku či zlej nálady je depresia. Je normálne, že niektoré životné zážitky dokážu poriadne otriast' dobrou náladou. Väčšina ľudí ale tieto zážitky zvládne a vysporiada sa s nimi bez toho, aby upadli do stavu klinickej depresie. Depresia sa odlišuje od zármutku. Dá sa o nej hovoriť až vtedy, ak pocity zúfalstva a smútku pretrvávajú viac týždňov a sprevádza ich strata chuti do jedla a nespavosť.

Nanešťastie, podľa informácií Svetovej zdravotníckej organizácie, veľká časť populácie trpí niektorou z duševných porúch ako je napríklad už spomínaná depresia alebo schizofrénia. Aby sa na tieto poruchy upozornilo je každoročne vyhlásený Svetový deň duševného zdravia.

Cez prestávky znela hudba

Jedným z nepriaznivých faktorov vplývajúcich na duševné zdravie je stres, ktorý je pokladaný za chorobu posledných desaťročí. Trpia ním bežní zamestnanci, ale dokonca už aj študenti a žiaci základnej školy. Bojovať proti stresu sa dá viacerými spôsobmi. Preto si vo štvrtok mohol každý žiak po príchode do školy odtrhnúť smajlíka alebo citát o úsmeve na zlepšenie nálady.

V obrázkovej „galérii“ pri schodoch si zas deti mohli prečítať rady, ako so stresom bojovať. Všetky prestávky sme našim žiakom spríjemňovali veselými a motivačnými pesničkami. Niektorí si spolu zaspievali, tí odvážnejší aj zatancovali.

Na záver vám chceme popriať pevné duševné zdravie a nezabúdajte, že úsmev je svetlo, ktoré pri pohľade do očí naznačí, že srdce je doma.

(red.)

NAJMENŠIA VEREJNÁ KNIŽNICA NA ZÁHORÍ JE V ROHOŽNÍKU

Po minuloročnej premiére sme tento rok opäť neváhali a rozhodli sme sa zapojiť do súťaže o najzaujímavejšiu knižničnú akciu. V nasledujúcich riadkoch by sme vám radi predstavili naše podujatie, ktorým sme sa snažili u žiakov podporiť vzťah ku knihám, k školskej knižnici, ale zároveň aj prepojiť knižnicu a školu s miestnou komunitou a ľuďmi, ktorí žijú v obci Rohožník.

Starí rodičia opäť v školských laviciach

Keďže október je Mesiacom úcty k starším, pozvali sme na vyučovanie starých rodičov našich žiakov. Tí s vnúčatami strávili tri vyučovacie hodiny v školskej knižnici. Najskôr si spoločne

nacvičili a následne zahrli úryvok z divadelnej hry Starec a počítačový chlapec o tom, ako by to vo vzťahoch starých rodičov a vnúčat nemalo fungovať. Nasledovala podnetná a zaujímavá diskusia o knihách. Na poslednej vyučovacej hodine si deti a starí rodičia zmerali sily v Literárnom miliónárovi. Počas prestávok si naši hostia so záujmom prezreli priestory školy, videli, ako sa dnes žiaci učia a pospomínali si na svoje školské časy. Na záver všetci zúčastnení

dostali vysvedčenie za absolvovanie jednotlivých vyučovacích hodín.

Poznáte hustotu knižného papiera?

Počas Dňa školských knižníc sa vyučujúci snažili tvorivým spôsobom prepojiť svoje hodiny s knižnou tematikou. Ponúkame niekoľko príkladov. Na hodinách telesnej výchovy žiaci použili knihy ako rakety pri hraní stolného tenisu.

Na matematike žiaci počítali, koľko majú spolu doma kníh, čím si domácou prípravou a taktiež prácou na hodine zopakovali celé čísla a ich súčet. Zistili sme teda, že piataci majú spolu 1904 kníh. Siedmakom sme úlohu trochu sťažili a knihy sme si rozdelili na odbornú a krásnu literatúru. Každú z tejto kategórie sme vyjadrili zlomkom, ktorý sme potom upravili na základný tvar. Naše zistenie bolo, že siedmáci majú doma spolu $518/1162 = 259/581$ kníh z odbornej literatúry a $644/1162 = 322/581$ z krásnej literatúry.

Hustotu knižného papiera určovali siedmáci na hodine fyziky. K jej určeniu potrebovali poznať hmotnosť učebnice fyziky a jej objem. Kvôli presnosti výpočtov použili pri určovaní objemu 10 učebníc poukladaných na seba (presnejšie sme určili výšku učebnice). Po dosadení

do vzorca pre výpočet hustoty im vyšiel výsledok, že hustota papiera, z ktorého je zhotovená učebnica, je cca 680 kg/m³.

Napokon na hodine anglického jazyka sa siedmci a ôsmaci oboznámili s najznámejšími zamilovanými dvojicami z anglickej literatúry z kníh ako Hamlet, Othelo, Harry Potter, Pýcha a predsudok, Jane Eyrová či Bridget Jonesová. Potom sami tvorili básne v angličtine.

Vtáčia búdka slúži ako knižnica

Na hodine výtvarnej výchovy deti maľovali búdku na knihy, ktorú nám z dreva vyrobil šikovný tatko našich žiakov. Popoludní sme v spolupráci s pánom starostom a obecným úradom osadili do parčíka neďaleko školy najmenšiu verejnú knižnicu na Záhorí. Knižnica má tvar vtáčej búdky a dúfame, že niektorým ľuďom pomôže opäťovne sa spriatelieť s knihami. V skratke ide o verejnú knižnicu, z ktorej si môžete bez poplatku zobrať ľubovoľnú knižku a po prečítaní ju vrátiť alebo vymeniť za vlastnú. Knižná búdka je tu pre všetkých Rohožníčanov, ktorí radi

čítajú a debatujú. V knihách si čitatelia môžu nechávať aj odkazy a recenzie. Do búdky sa zmestí asi dvadsať kníh, tie prvé priniesli učitelia aj rodičia. Sú to prevažne rozprávkové knihy, ale aj romány, či náučná literatúra. Ak bude mať búdka v komunite úspech, na jar plánujeme osadiť ďalšiu vedľa zdravotného strediska, aby si peknými myšlienkami mohli obyvatelia obce skrátiť čakanie u lekára.

Prvá konferencia venovaná knihomol'om

Popoludní sme zorganizovali aj Prvú školskú knihomol'skú konferenciu na spôsob nezávislých konferencií TEDx. Vystúpili na nej žiaci z rôznych ročníkov, ktorí si pripravili zaujímavé a vtipné prednášky o knihách. Okrem iného sa týkali knižných rekordov, typológii čitateľov, či osobnej skúsenosti s tým, aké ťažké je napísať vlastnú knihu. Deviatok Jakub publiku rozpovedal svoj príbeh, ako sa z počítačového maniaka stal knihomol', ôsmačka Anitka zas hovorila, ako ju kniha ovplyvnila pri výbere domáceho miláčika. Konferenciu sme natočili na video a sprístupnili verejnosti na stránke školy.

(red.)

ZÁLOŽKA DO KNIHY SPÁJA SLOVENSKÉ A ČESKÉ ŠKOLY

Aj v tomto školskom roku sme sa zapojili do medzinárodného česko-slovenského projektu „Záložka do knihy spája školy“.

S českou základnou školou z Morašíc sme si vymenili asi 170 záložiek s témou Moja obľúbená kniha, ktoré vyrobila p. uč. Hurbanová s niektorými žiakmi 1. a 2. stupňa na hodinách výtvarnej výchovy.

Žiaci českej školy nám so záložkami poslali aj milý list s týmto textom:

Milí slovenští kamarádi,

dovolte, abychom Vám trochu představili naši školu.

Naše škola se nachází ve vesnici Morašice, poblíž Růžového paloučku a blízko proslulého města Litomyšl, v okres Svitavy, v Pardubickém kraji. Ve škole vyučuje deset pedagogů, dvě pani vychovatelky a pracují dvě provozní zaměstnankyně. V současné době chodí do naší školy 139 žáků. Náš školní časopis se jmenuje Třesk, je populární nejen ve škole, ale úspěchy zaznamenává i v krajských a celorepublikových soutěžích. Pořádá se tady mnoho akcí, které obvykle nemají ostatní školy v okolí, proto se nám v naší škole hodně líbí.

Například:

- Recesní den
- Miss školačka
- Sympaťák
- Sportovní den
- Cvikárna
- Školní Ámos
- Den Země a další

Ve škole máme osm učeben, počítačovou učebnu, nově otevřenou knihovnu, školní klub, dvě družiny, keramickou pracovnu...

Někteří žáci jezdí na různé soutěže- Mikroregion, dopravní soutěž, olympiády, poznávání zvířat a rostlin, přespolní běh...

Ve školním parlamentu pracují zvolení zástupci tříd a řeší třídní i školní problémy, předávají informace mezi vedením školy a jednotlivými ročníky, podílejí se na přípravě školních akcí.

Ted' v říjnu sme měli akci Šnečí slavnost - otevírali jsme naši novou zahradu, školní arboretum. Rádi jsme také tvořili záložky do knížek pro Vás, slovenské kamarády z Rohožníku.

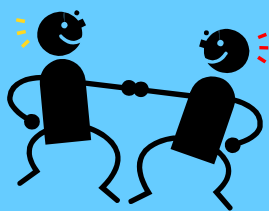
Zdravíme všechny žáky i učitele Vaší školy.

Tereza Jarešová a Natálie Romportlová
členky školního parlamentu z 9. ročníku

ZDRAVILI SME OSTOŠEŠŤ

Autormi myšlienky Svetového dňa pozdravov boli bratia MacCormakoví, ktorí v roku 1973 počas arabsko-izraelskej vojny hľadali spôsob ako zastaviť všetky vojny na svete. Vyslovili myšlienku, že v tento deň by každý mal pozdraviť aspoň 10 ľudí - pretože, keď ľudia budú spolu hovoriť, nebudú mať čas bojovať.

Aj žiaci našej školy si tento deň pripomenuli zaujímavými aktivitami. Chodby našej školy zdobili pozdravy z celého sveta. Deti sa pri nich počas celého dňa zastavovali a naučili sa mnohé z nich používať. Počas celého dňa mohli žiaci na nástenku pozdravov pripnúť svoj vlastnoručne vyrobený pozdrav pre niekoho, koho chcú potešiť. Deti si vymaľovali obrázky s logom dnešného dňa a zbierali čiaročky od toho, koho pozdravili. Druhostupniari mali k dispozícii škatuľku, do

ktorej mohli vhodiť pozdrav pre kamaráta alebo pani učiteľku.

V školskom rozhlase bola odvysielaná relácia o pôvode dňa pozdravov, doplnená o milú pesničku o pozdravoch zo seriálu Bambul'ka.

(red.)

HUMOR V TRNAVE

Rohožníckym žiakom nie je vzdialená ani kultúra! 16. októbra 2014 sa spolu s učiteľmi zúčastnili večerného divadelného predstavenia *Vol'akedy* a dnes od Ivana Stodolu, ktoré sa konalo v Divadle Jána Palárika v Trnave.

Žiaci mali možnosť spoznať krásy nášho malého Ríma, a zároveň sa zabavili na Stodolovom humornom poňatí vzťahu muža a ženy v rôznych historických obdobiach.

V novembri sme sa s takmer 40 žiakmi piateho, šiesteho a siedmeho ročníka našej školy zúčastnili dopoludňajšieho divadelného predstavenia v tom istom divadle. Hra B. Škreku *Jazyková ríša* bol fantazijný príbeh z ríše ľudskej reči. Nad jej významom sa nikto nezamýšľal až dovtedy, kým sa v jej používaní nezačali búrať isté pravidlá. A ako to potom dopadlo, sme mali možnosť vidieť (a zamyslieť sa nad tým) i my...

RENÁTA OLŠOVSKÁ

Predstavenia v Divadla Jána Palárika vždy stoja za to.

NA SVÄTÉHO MIKULÁŠA NEUČÍ SA, NESKÚŠA SA!

5. decembra sa Mikuláš s jeho bandou rozhodli, že navštívia našu školu.

Do každej triedy najprv vbehli čertice, ktoré narobili humbuk, no a na anjelov samozrejme ostalo utišovanie a odmeňovanie detí cukríkmi. Ale najprv si ich museli zaslúžiť! Každá trieda si pripravila básničky či pesničky - samozrejme o Mikulášovi - a celá škola už začínala pociťovať blížiac sa Vianoce.

Deviatáci porazili učiteľov

Po tom, ako Mikuláš s pomocníkmi odleteli na saniach smerom na Severný pól, dva tímy deviatakov a učitelia zahájili Mikulášsky volejbalový turnaj. Prvé zápasy

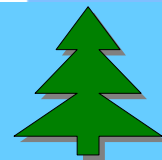
boli veľmi vyrovnané, ale nakoniec druhá skupina deviatakov nenechala nič na náhodu a jednoznačne zvíťazila (a stále čaká na sľúbenú tortu!) ☺ Žiadne bitky ani nič zaujímavé tohto druhu sa neudialo, a preto všetci odchádzali s hrdosťou na svojom mieste.

KARIN GHIRBAKOVÁ

VIANOČNÁ BURZA PRITIAHLA DO ŠKOLY MALÝCH I VEĽKÝCH

Naši žiaci sa na pár dní stali malými vianočnými škriatkami a vytvorili krásne darčeky, ktoré predali na burze. Chceli tak pomôcť svojim kamarátom v ďalekej Afrike.

Pri tvorbe vianočných dekorácií sa fantázii medze nekladú. A tak sa učitelia, deti i rodičia pustili do vyrábania najrôznejších ozdôb a iných drobností. Do burzy prispela každá trieda, takže v stredu 10. 12. sa stoly v školskej knižnici rýchlo zaplnili a nakupovanie sa mohlo začať.

Vybrali vianočné darčeky

Mnohí si na burzu prišli vybrať vianočné darčeky. A veru bolo z čoho. Sviečky, ikebany, vianočné gule, svietniky, magnetky. To je len pár príkladov z ponúkaných vecí. Nečudo, že niektoré deti odchádzali zo školy s plnými rukami.

Hlavný rozmer akcie však spočíval v pomoci iným. Výťažok z predaja, rovných 224 eur, putoval na konto Unicef - Školy pre Afriku. Unicef sa prostredníctvom tohto projektu snaží naplniť právo afrických detí na vzdelanie, ktoré im dá nádej na kvalitnejší život a budúcnosť. Orientuje sa na siroty, deti trpiace HIV/AIDS, deti žijúce v oblastiach postihnutých prírodnými katastrofami alebo

vojnovými konfliktami. Snaží sa im vytvoriť bezpečné prostredie, kde sa môžu vzdelávať a hrať. Všetkým, ktorí sa do našej burzy zapojili ďakujeme, že nám pomohli pomáhať.

(red.)

FOTOGALÉRIA VIANOČNEJ BURZY

Foto: archív redakcie

VIANOČNÁ BESIEDKA ZAPLNILA HL'ADISKO ROHOŽNÍCKEHO KINA

K Vianociam patria tradície. A jednou z predvianočných tradícií v našej škole je aj príprava besiedky pre rodičov.

Výnimkou nebol ani tento rok a žiaci si spolu s učiteľmi pre svojich blízkych prichystali darčeky v podobe básničiek, pesničiek, scénok a tančiek.

Vianočná pošta

Ako prví prišli na pódium hudobníci a speváci z gitarového krúžku a naši prváci, ktorí zarecitovali básničky o tom, ako zvieratká hľadali kľúč k Vianociam. Okrem toho sa predviedli aj v tanečných kreáciách na motívy Popolušky. Deti z divadelného krúžku sa na predstavenie svedomito pripravovali a nacvičili si rozprávku o Jazmínke z Tatier, ktorá navštívila lesných škriatkov. Po nich zazvonili nočnou tmou „rolničky“ z tanečného krúžku.

Aj v dnešnej dobe veľa ľudí potrebuje pomoc. Niektorí nemajú kde bývať,

stratili strechu nad hlavou, sú chorí alebo osamelí. Aj my deti sa môžeme zmeniť na anjela, ktorý im prinesie trošku radosti, stačí sa len zamyslieť, ako pomôcť. Urobili to aj žiaci zo 4.B, ktorí zarecitovali veľmi aktuálnu báseň z knihy Vianočná pošta. Svoje vystúpenie zakončili tancom, po ktorom nadšenému publiku zaspievali druháci pesničku O snehuliakovi.

Od Kataríny po Troch kráľov

Siedmáci si pripravili vtipný tanec, počas ktorého ich spolužiaci sprevádzali na netradičných hudobných nástrojoch. Predposledné číslo patrilo Malým muzikantom.

Napokon nám slovenské zvyky a tradície od Kataríny po Troch kráľov pripomenuli tretiaci a moderátorkám Miške Beluškovej a Karin Ghirbakovej neostávalo nič iné, len popriať všetkým šťastné a veselé. (red.)

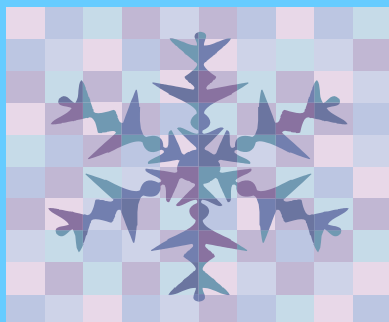

KEĎ NÁS KOPLA MÚZA

Z I M A

Zima už sa blíži
Už je na ceste
Iba sa tak tíško plíži
Už vidí rázcestie
Malé vločky ako perla
Biele ako sneh
Padajú nám do vlasov
Cítíme ich chlad
A taktiež aj hlad
Uvaríme horúcu čokoládu si
A k tomu nejaké mlsy
Postavíme iglu veľké ako
Pre dvoch, ktovie prečo
Domysli si už aj sám
Guľu do tváre ti dám
Lebo máme ľúbostnú poéziu.
M. Belušková, 8.A

Zima prichádza
Zima prichádza, deti sa radujú
a tú veľkú radosť vôbec
neskrývajú.
Čučoriedky primrzajú a slivky
opadajú.

Anjelské auto prileť, nech nám
radosť neodletí.

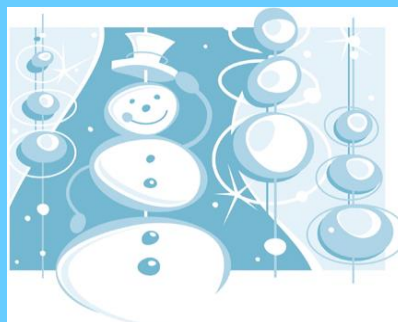
Nech už sú Vianoce! Kričia
všetky deti radostne.

P. Hudecová, 5.A

Sneh tu, sneh tam,
Studená voda, modrý ľad.
Cez zimu polievku si dám,
lízatko sladké tiež rád mám.
Pekný les, teplé nebo,
zhora padajú vločky,
nie, nie sú to mačky,
sú to veľké hračky.
V najväčšej zime, pri krbe,
pod perinou, pozeráme
televízor.

Na Vianoce, pod stromčekom,
Som na stránke www.com.
Večeriame pri stromčeku,
ja som však už pri darčeku.
Na Vianoce nechcem draka,
postavím si snehuliaka.

A. Beluško, 5.A

Keby som bol/bola ...

Keby som bola pes, tak by som sa cítila raz dobre a raz zle. Dobre, keď by mi dávali jesť a piť a hrali sa so mnou. Zle, keby ma týrali a kričali na mňa, aj keď viem, že by to robili pre moje dobro. Najradšej by som mala prechádzky. Chcela by som spať v posteli, no to by mi určite nedovolili, vraj púšťam chlpy. Mala by som rada svoju pani, bola by milá, nosila by mi samé dobroty, hladkala ma a hrala sa so mnou. Najradšej by som sa hrala naháňačku. Môj deň by sa začal jedením, a potom šup na vychádzku. Potom opäť jesť a rýchlo spať do môjho pelechu.

L. Chovancová, 5.A

Keby som bola morčat'om, behala by som v klietke každý jeden deň. Bolo by úžasné ležať a spať celý deň. Bola by som rada, keby som mala dobrého pána, čo by sa o mňa staral. Ale nebola by som rada, keby si ma zobrali domov nejakí ľudia, ktorí by mi nedávali jesť a piť a týrali by ma. Pretože zvieratá sa nemajú týrať, ale máme sa o ne starostlivo starať.

T. Husárová, 5.A

Keby som bola lietadlo, lietala by som hore-dole po svete. Bolo by to úžasné, pretože by som každý deň vozila a spoznávala nových ľudí. Videla by som celý svet, pristála by som na každom letisku sveta. Stále by som sa kochala nádherným výhľadom. Ale má to aj svoje horšie stránky, pretože ľudia sú niekedy neporiadni. Keby vo mne jedli sendviče a iné jedlá, občas by im niečo spadlo na zem a oni, takí leniví, by to neupratali. Ale mala by som ich asi aj tak rada, pretože bez nich by som nemohla lietať.

L. Bencová, 5.A

Keby som bol sekera, rúbali by som všetko, čo mi príde do cesty. Používali ma už v dávnej minulosti, slúžil som hlavne na obranu a lov. Potom neskôr zistili, že sa so mnou dá aj pracovať, tak rúbali a rúbali, až ma z toho sekania bolela hlava. Moja hlava sa volá klin a telo porisko. Teraz ma vyrábajú aj špeciálne pre majstrov. Som celkom drahá. Rúčku mám vyrobenú z gumy, aby som sa pri práci nešmýkala. Klin mám špeciálne vybrúsený laserom. Tak to som ja.

A. Beluško, M. Bumbera, 5.A

Keby som bol tučiniak, šmýkal by som sa po ľade. Škola by pre mňa neexistovala. Chodil by som stále na ryby a jedol by som iba najlepšie rybie pochúťky. Nechcel by som, aby ma lovili tulene. Plával by som si v Severnom ľadovom oceáne. Mal by som veeeeeeľmi veľa kamarátov. Smiali by sme sa ľadovému medved'ovi: „Nechytíš nás, nechytíš, si pomalý!“ Chcel by som byť tučiniak krpatý, taký ten pinguin. Volali by ma Kovalský a môj kamarát by bol Ricco, ako z tej rozprávky. Hrali by sme sa so snehom a na ľade... Prosto, vynikajúci život.

J. Ondrovič, 5.A

DANIEL HEVIER

VIANOČNÁ POŠTA

Vypukli znovu Vianoce
tak ako roky predtým
uchmatnúť každý niečo chce
niečo čo práve letí

Krikľavé pestré reklamy
z výkladov kričia všade
a šťucháme sa laktami
pri predbiehaní v rade

Týždne sme zlostní na seba
a potom dobrí dva dni
nikomu nič viac netreba
a nikto nie je hladný

(Tí ktorým sa nič neušlo
si za to môžu sami!)
Pred sebou máme hrubé sklo
dosýta napráskaní

Píšem vám deti ako som
ušiel od takých Vianoc
A šiel som len tak za nosom
už stmievalo sa na noc

Tam som ho stretol zakrátko
Za mestom Toho chlapca
Ba skôr to bolo chlapčiatko
Iba tak prechádzal sa
Tak som sa ho tam opýtal
Ty si sa chlapče stratil?
Chvíľu tam mlčky iba stál
potom sa spýtal A ty?

BODKA

Hovorím Nikto nemá čas
na čiesi cudzie decká
A chlapček A čo chcete nájsť
iba mať plné vrecká

Ved' meníte sa na škrečkov
a vravíte si Hrab si
Hľadáte teplé miestečko
mlátite všetkých slabších

Nemáte nebo nad hlavou
len nebá obrazoviek
Až za náramnou diaľavou
občas sa mihne človek

Si dobrý? Vyjdeš na sucho
Dobráci vyšli z módy
tým ujde sa len zaucho
Tak to na svete chodí

Na únosy a striel'ačky
hrajú sa krpci v jasliach
fajčia vari už prváčky
a radosť tá už zhasla

Teraz som bol ja dojatý
prišlo mi ľúto seba
Chlapček ma schoval v objatí
aby som sa viac nebál

Vyzvedám jeho priezvisko
Pýtam sa Chlapče kto si?
A on mi na to Ježiško
A zmizol v hĺbke noci

Z pohľadnicových Ježiškov
je iba jeden pravý
Ten chlapček ktorý chodí tmou
Možno sa u vás staví

